

Oportünist saldırılara cevap vermek ya da vermemek, bütün mesele bu

22.06.2024 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Okumakta olduğunuz makale, Bob Avakian'ın Devrim, Numara 49 sosyal medya mesajından çevrilmiştir.

Temel ilke ve temel yönelim meselesi olarak, devrimci komünistler olarak yaklaşımımız, *birleşebilecek herkesi* mümkün olan en geniş ve en ilkeli temelde, bu düzenin gerçekleştirdiği adaletsizliklere ve zulümlere karşı mücadelede birleştirmek için tutarlı bir şekilde çalışmaktır ve aynı zamanda tüm bu öfkelerin temel *kaynağının* ne olduğuna ve bunun *temel çözümünün* ne olduğuna ilişkin ilkeli tartışma ve müzakereleri aktif olarak teşvik etmek ve bunlara katılmaktır.

Ancak yalan, iftira ve ne olduğumuzu çarpıtmayı içeren ilkesiz saldırılar söz konusu. Ve şu soru ortaya çıkıyor: Bu saldırılara yanıt vermek veya yanıt vermemek; bunun temel ilkelerimiz, yöntemlerimiz ve temel hedeflerimiz ile nasıl bir ilişkisi var?

Bize karşı olağan anti-komünist çarpıtmaların ve diğer akılsız iftiraların ötesinde, özellikle 2022'den bu yana, Yüksek Mahkeme'nin kürtaj hakkını ortadan kaldırma hamlesine karşı on binlerce insanı harekete geçirmek için RiseUp4AbortionRights'ta (Kürtaj Hakları İçin Ayağa Kalk) başkalarıyla birleştığımızda şunu fark ettim: bize yönelik saldırılar daha da kuduz hale geldi; buna "woke", "ilerici" veya "sosyalist" gibi davranan insanlar da dahil. Ve son zamanlarda bu tür saldırıların akortsuz korusu bir kez daha arttı.

Bizim "tarikat" olduğumuza dair gülünç, entelektüel açıdan tembel ve korkakça bir iftira var. Bundan daha önce 37 numaralı mesajımda da dahil olmak üzere kapsamlı bir şekilde bahsetmiştim ve burada bununla daha fazla uğraşarak zaman kaybetmeyeceğim.

Saldırılarından bazıları, Demokratik Parti ve hükümet görevlilerinin bu saldırılara dahil olduğunu öne süren türden kaba yalanlar içeriyordu (ya da her halükârda bunlar, bu tür görevlilerin muhtemelen gerçekleştireceği ve memnuniyetle karşılayacağı türden saldırılardır). Çok ciddiye alınması gereken bir şey de hâkim sınıfa ciddi bir meydan okuma oluşturan güçlere karşı, hükümetin şiddetli baskıyı ortadan kaldırmasını kolaylaştıracak bir temel ve atmosfer oluşturmak için “hareketin” bir parçası olarak poz veren, ya da öyle olan insanlardan yararlanan hükümet görevlilerinin köklü bir tarihi var.

Bize yönelik bazı saldırılar, kendilerini “gerçek” komünistler olarak lanse eden kişilerden gelen eleştiriler ve polemikler de dahil olmak üzere, daha esaslı görünüyor. Bu, önceki komünist devrimlerin deneyimlerinden ve geniş bir insan deneyimi yelpazesinden yararlanarak geliştirdiğim yeni komünizmin teorisinin, hedeflerinin, ilkelerinin ve yöntemlerinin çarpıtılmasını içeriyor.

Bunların bir kısmı, devrimin iddiasından değil, olasılığından vazgeçmiş ve aktif olarak devrimin çabalarını sabote etmeye çalışan insanlar tarafından, bu kritik zamanda devrim için çalışan ve pes etmeyen bizlere, kenardan keskin nişancılık yapma şeklini alıyor. Buna “hafif övgülerle yerme” yaklaşımı da dahildir: yeni komünizme yönelik bir saldırının örtüsü olarak hizmet eden, yeni komünizme yönelik takdirin kaba bir kılıfı ve bunun yoğun bir ifadesi olarak, yeni komünizmi geliştirmeye ve uygulamaya devam ettiğim ve devrimci sürece önderlik ettiğim için bana yönelik bir saldırı.

Yaptığımız herhangi bir gerçek hatadan ders alma konusunda her zaman kaygılıyız ve bu konudaki yönelimimiz, Çin devriminin önderi Mao Zedong’un Amerikalı sivil haklar lideri W.E.B. Du Bois ile yaptığı bir tartışmada ifade ettiği yönelimdir: Pek çok hata yaptık, dedi Mao, ancak yapmadığımız bir hata pes etmektir.

Özellikle 1970’lerin sonlarından bu yana (dünyanın hiçbir yerinde başarılı komünist devrimlerin gerçekleşmediği, bunun yerine önemli yenilgilerin ve gerilemelerin yaşandığı bir dönem), komünist devrimin tersine çevrilmesinin ve bu devrimin zorluklarının tamamen farkındayız ve ben de kendimi bu konuda kapsamlı bir bilimsel analiz sürecine adadım ve buna öncülük ettim. Bunun gibi güçlü bir emperyalist ülkede bir devrimin gerçek bir şansa sahip olması için gerekli

olan halk kitlelerini devrime kazanmanın içerdği belirli zorlukların da farkındayız ve bu konuda büyük bir pratik deneyimimiz var. Ama aynı zamanda devrimin, insanlık kitlelerinin çektiği korkunç acılara ve bir bütün olarak insanlığın karşı karşıya olduğu korkunç duruma karşı temel çözümü temsil ettiğini de bilimsel olarak anlıyoruz ve bu ülkedeki bir devrimin, dünyanın her yerindeki insanların kurtuluşuna derin bir katkı sağlayacağını bilincindeyiz.

Bu yönelimle, bu devrimin sadece acilen gerekli değil aynı zamanda mümkün olduğu bu “nadir zamanı” israf etmemeye (boşa harcamamaya ve çöpe atmamaya) kararlıyız- evet, *bu güçlü kapitalist-emperyalist ülkede bile*. (Bu mesajlarda özellikle Sekiz’den Onbir’e kadar olan bölümlerde konuştum. Potansiyel olarak devrimci olan her durumun devrime yol açmadığı açık bir gerçektir; ama daha da büyük gerçek, gerçek ya da sözde devrimcilerin bu olasılık (kesinlik değil, mümkünlük) varken devrimin mümkünlüğünü tanımamalarını ya da hatta aramamalarının ne kadar büyük bir suç olduğudur.

Bize yönelik oportünist saldırıların nedeni, halk kitlelerinin temel çıkarlarını temsil eden devrim için çalışırken zorluklarla karşılaşmamız ve hatalar yapmamız değildir. Hayır, bu oportünistleri en çok rahatsız eden şey, bu canavarca sistem *içinde* kendimize “niş” bir alan yaratmak için kendimizi kurulu düzenin eleştirmenleri olarak konumlandırmak yerine, gerçekten özgürleştirici bir devrim için çalışmak konusunda *ciddi* olmamızdır.

Bu oportünist saldırılardan herhangi birinin ciddi bir yanıtı hak edip etmediğini belirlemek zordur. Yeni komünizme yönelik saldırılara ve çarpıtmalara verilecek temel yanıt, bu sosyal medya mesajlarında, YouTube RNL (Revolution, Nothing Less!) programında benimle yapılan röportajlarda, revcom.us adresinde ve çevrimiçi teorik dergi *Demarcations*’da (demarcations-journal.org) mevcuttur.

Ve Lenin’in (1917 Rus devriminin önderi ve önemli bir komünist teorisyen) işaret ettiği başka bir karmaşıklık daha var: *Oportünizmin tek bir cümlesine cevap vermek için on sayfalık hakikat gerekir*, çünkü oportünistler, lehlerine olan “popüler” önyargılara ve kanılara sahiptir ve bazı durumlarda, en azından bir dereceye kadar, onların konumları, toplumdaki egemen ilişkileri ve kurumları temsil eden ve onlar tarafından desteklenen egemen fikirlerle birleşir.

Aynı zamanda, saldırıların kendisi sahtekârca olsa da ve gerçek bir devrim için ciddi bir çabanın olduğu bir yerden gelmese de bu saldırılarla ilgili olarak gündeme getirilenlerin bir kısmının devrimci teorinin ciddi sorulara (Bu ülkede ve bir bütün olarak dünyada gerçekten korkunç şeylerin neden olmaya devam ettiğini dürüstçe anlamaya çalışan insanlar için gerçek öneme sahip olan uygulama ve uygulamalar ve bunun temel çözümü nedir?) değindiği de bir gerçektir. Bunu aklımda tutarak, revcom.us web sitesinde Felsefe ve Devrim (1. Bölüm ve 2. Bölüm) adlı iki bölümlük yazımda, bu saldırılara verilecek temel cevabın yeni komünizmin kendisi olduğunu bir kez daha vurgularken, konunun özüne, yani argümanın temel içeriğine ve çizgisine değiniyorum, bazı oportünist saldırılara karşı çıkıyor ve bunu yeni komünizmin bilimsel yöntemi ve yaklaşımıyla karşılaştırıyorum.

İki bölüm halindeki bu makale, *epistemolojiye* (bilgi teorisi- neyin doğru olduğunu ve neyin doğru olmadığını nasıl bildiğimiz) ve bunun tahrif edilmiş versiyonlarının ve tehlikeli çarpıtmalarının aksine, gerçek özgürleştirici bir devrimin temel karakteri, hedefleri, ilkeleri ve yöntemleriyle nasıl ilişkili olduğuna odaklanıyor.

Gelecekteki sosyal medya mesajlarımda, bu sistem altında seçimlere yaklaşım da dahil olmak üzere, devrimci strateji ve taktiklerle ilgili önemli sorulara değineceğim.